

The Coinhunters
Company
& Magazine

Soms helpt bidden écht!

door: Roel Van Zeelst
ticketnr.: TCC-0081

Eind jaren negentig zou men in 's-Hertogenbosch aan het 'Burgemeester Loeffplein' een parkeergarage gaan graven, waar winkelcentrum 'Arena' op zou komen te staan. Er zou ongeveer 80.000 m² grond afgevoerd gaan worden naar een depot, waar ik destijds zocht. Nadat de Bossche archeologen na een langdurig onderzoek klaar waren, werd er regelmatig grond gestort die met een shovel werd opgeduwd tot een flinke berg. Eerst werd de bovengrond naar het depot gereden, maar na een tijdje werd er ook dieper gegraven en kreeg ik van mijn contacten de langverwachte tip. Hierdoor moest ik hals over kop naar het depot, want de concurrentie lag ook altijd op de loer en zo'n kans krijg je maar één keer. Evenwel moest ik eigenlijk nog de hele dag werken, maar ja, ik hield het niet meer uit. Er zat niet anders op dan vrij te vragen aan mijn toenmalige werkgever en mijn verzoek werd gehonoreerd. Het mocht dus! Althans, in ruil voor een flink aantal extra klusjes, waar je in een normaal tempo al een dag over zou doen. Enfin, het was niet anders. Dan alles maar twee keer zo snel doen en dat wierp z'n vruchten af, want net na de middag was alles klaar en dus stond ik enkele seconden later buiten bij de poort. Ik herinner me dat ik nog gauw even een schietgebedje deed, want zo ben ik opgevoed. Voor het vervolg van mijn verhaal is ook de inhoud van het schietgebedje van belang, dus bij deze: "Heilige Antonius, Beste Vrind, ik Bid U dat ik iets moois vindt" en zoals altijd maakte ik hierna driemaal een kruisteken. Eenmaal op het depot aangekomen, bleek een flink deel van de vaste zoekers al stevig aan de slag, dus spoedde ik me naar een vrij plekje en begon te zoeken (graven). Al na een kwartier deed ik een erg leuke vondst, namelijk: een tinnen hoofdje met aan de bovenkant een draagoog. De aanwezigheid van een aureool verklapte dat het een soort heiligenhanger moest zijn. Nadat ik de prachtige vondst veilig had opgeborgen, vervolgde ik het graafwerk. Ongeveer 75 cm dieper, vond ik weer een tinnen voorwerp, maar ik herkende het

niet gelijk. Een toegesnelde 'concullega' had een fles water en een tandenborstel bij zich, waarmee ik de vondst mocht schoonmaken. In het veld is dit trouwens nogal ongebruikelijk, waardoor zich spoedig een schare toeschouwers om me heen had verzameld. Reeds tijdens het schoonmaken riep een oplettende (be)zoeker: "Hé, dat is het bijbehorende lijfje van dat tinnen hoofdje, dat je daarstraks hebt gevonden" en hij had gelijk, want het paste feilloos. Ik had zojuist een compleet pelgrimsinsigne gevonden! later, toen ik thuiskwam, ben ik het onder het toezien oog van mijn vrouw nog wat verder schoon gaan maken, waardoor er een bandrol met tekst zichtbaar werd. Tijdens het ontcijferen van deze tekst, werden mijn ogen ineens zo groot als 'pingpongballen', want er stond toch zeker: 'S. ANTONIUS' (S=Sanctus) op! Blijkbaar had mijn schietgebedje deze keer écht geholpen om wat moois te vinden!

Mijn leukste zoekervaring

door: Spissens nicky
ticketnr.: TCC-0070

Vroeger liep ik meetstal achter mijn man aan, om de kuiltjes te dichten die hij had gegraven en ik vond dat best leuk, want ik kon dan lekker in de natuur meelopen zonder al te veel na te hoeven denken. Maar stilletjes aan raakte ik toch steeds meer geïnteresseerd in de dingen die boven de grond kwamen. Uiteindelijk heb ik dan toch, op aandringen van mijn echtgenoot, een detector in de hand genomen en gingen we samen op pad. Op het veldje dat we hadden uitgekozen, werd al enkele jaren gezocht, dus 'het vet was al van de soep', dacht ik. Na enkele uren zoeken had ik een paar slechte munten en natuurlijk ook vooral 'troep'. Toen we samen erug bij de auto waren, vroeg mijn echtgenoot: "En? Heb je nog

met op aan de ene kant nog goed te lezen: "OTTO" en op de andere kant een adelaar. Het muntje betreft een zogenaamde 'penning' van Otto II van Gelderland, die is geslagen te Arnhem. Hij kan gedateerd worden in de 13de eeuw, vermoedelijk in de periode: 1229-1271. Het penninkje is bewust gehalveerd, om dienst te kunnen doen als 'pasmunt'. De diameter is: 1,15 cm.